نافع ترین راه: بررسی تواتر قرآن در زمان خود پیامبر اسلام

بنابراین بخش دوم کار این شد که ما به‌خوبی توضیح دهیم که مصاحف چه چیزی هستند و آن چوره در این‌ها به چه صورت ظهور می‌کند. خب وقتی می‌خواهیم توضیح بدهیم از کجا شروع کنیم؟ از قرائات سبع شروع کنیم؟ این ممکن است. این یک راهی است. یک راه هم این است که ما از تواتر خود قرآن کریم در زمان حضرت رسول شروع کنیم. این راه یک راه نافعی از یک حیث است. ما انواعی از تواتر داریم؛ تواتری که در مورد قرآن مطرح می‌شود نوعاً قیاس خفی دارد؛ قیاس مخفی مع الفارق و غلطی با سائر تواترها می‌شود. ان شاللّه در جلسات دیگر تفاوت‌ها را مفصل عرض می‌کنم. این یک راه بسیار خوب این است که ما تحقق تواتر قرآن را به زمان خود حضرت ببریم. یعنی فرض بگیریم که هنوز زمان بعد نیامده و تابعین نیستند. بلکه زمان خود صحابه است. آن جا چه خبر بوده. یعنی کاملاً ذهنیت و فضایی که در زمان خود حضرت بود را بازسازی کنیم. آن هم نه با تعصب که بخواهیم چیزی را جا بیاندازیم. هم با شواهد و هم با فکرها و اعتبارات استبصاری درست که همه تصدیق کنند. این یکی از راه‌های بسیار خوب است.

فایده این چیست؟ اگر بحث را به این صورت جلو ببریم، مع الفارق بودن تواتر قرآن کریم با سائر تواترها معلوم می‌شود. کتاب آقای شادی حکمت چه کار کرده؟ ایشان وقتی می‌خواهد تواتر را زیر سؤال ببرد، از کتاب اصول و فقه و اصطلاحات متأخر استفاده می‌کند و می‌گوید قبل از آن تواتر نبوده. خب ما با کلمه تواتر چه کار داریم؟! تواتر که لفظ نیست. تواتر یک چیزی بین بشر بوده. لفظ تواتر از چه زمانی آمد؟ از هر وقتی آمده باشد. ابن مجاهد کلمه تواتر را به کار نبرده، درست است. اما به جای آن می‌گوید «قراء الامصار»، «المشهور بین المسلمین». خب مقصود ما هم همین است. با اختلاف لفظ که تفاوت نمی‌کند.

بازبینی #2
ایجاد شده 20 مارس 2024 18:21:50 توسط ... .
به روزرسانی شده 14 مه 2024 14:32:28 توسط ... .